

Tilfældet er for Ølbryggerens Vedkommende, venter med at tage Skatten til det Øjeblik, da Varen forlader Fabrikken, men man tager Skatten umiddelbart, naar Spritten gaar i Maalene. Der maa vi altsaa fornøftigvis ind paa at give nogen Kredit med Hensyn til Erlæggelsen af Afgiften, i alt Fald for de smaa Brænderier, som i modsat Fald ville blive ødelagte. Saa er det ogsaa ganske ingeniøst, maa jeg sige, at man fra Regeringens Side har bibeholdt Skatten paa det farvede Brændevin. Nu har der ikke været nogen større Fiasko i dansk Skattepolitik's Historie end denne farvede Brændevin, men det havde dog, om jeg saa maa sige, en rationel Forklaring og Begrundelse deri, at den daværende Finansminister, som blev bragt ind paa det, vilde nu en Gang ikke ind paa Brændevinsskat, det var som den lede Satan for ham, han vilde ikke have noget at gøre med en Forhøjelse af Brændevinskatten. Men nu, efter at den højtærede Finansminister har rakt Fanden den lille Finger, synes jeg ikke, der var nogen som helst Anledning til at beholde denne affekterede Skat paa den farvede Brændevin, som kun vil blive ved at bestaa som en rent historisk Anomali, som et rudimentært Organ. Det simpleste og klareste vilde være at gaa op fra 60 til 64 Øre pr. Liter. Gør man det, vil man se, at for det farvede Brændevin vil Beregningen — hvis man bruger de Tal, som den højtærede Finansminister bruger i Motiverne — stille sig saaledes: Nu beregnes der 10,979,000 l 100 Grader Tralle, som gaar ned til — saaledes antages det — 8,783,000 l à 60 Øre, altsaa 5,269,800 Kr., hvortil kommer Tillægsafgiften for den farvede Sprit, 2,433,000 l à 76 Øre, altsaa 1,849,080 Kr. eller tilsammen 7,118,880 Kr. Hvis jeg derimod lægger de sidste to Tal sammen, altsaa de 8,783,000 og de 2,433,000, der skulle svare Tillægsafgift, og belægger disse 11,216,000 l under eet med en Skatteafgift af 64 Øre, altsaa kun en Forhøjelse af 4 Øre, faar jeg netop 7,178,240 Kr. Altsaa, vi undgaa alt det Bryderi og alt dette, som i Virkeligheden er umuligt at gennemføre for Generaltolddirektøren, og komme oven i Købet til 60,000 Kr. mere, og saa vidt jeg kender den højtærede Finansminister, har han vist ikke noget imod at faa 60,000 Kr. mere i Kassen.

Med Hensyn til Cigarettskatten skal jeg endnu gøre den Bemærkning, at hvis den højtærede Finansminister tror, at der fra Politiets Side kan øves nogen virkelig effektiv Kontrol, vil han maaske der møde

en Skuffelse. Det kaster i det hele et ganske ejendommeligt Lys over hele dette Lovforslag, thi hvis Kontrollen skal være effektiv, vil den paa den allerføleligste Vis genere Tusinder og atter Tusinder af Medborgere, og bliver den ikke effektiv, vil det sige, at der overhovedet slet ingen Kontrol er, og saa har man opgivet Kontrollen paa de Steder, hvor den er naturlig, nemlig Kontrollen ved Toldvæsenet, som kontrollerer Importen, og Statskontrollen, som, ligesom eksempelvis overfor Brænderier og Bryggerier, kontrollerer Cigaretfabrikationen. Sagen er, at Politiet og Kriminalretten her i Byen allerede ere saa overbebyrdede, at Sager for Overtrædelse af Næringsloven, der jo i mange Maader ere beslægtede med de Overtrædelser, der her er Tale om, praktisk og faktisk i største Omfang afvises fra Politiets Side, idet dette siger: Vi have saamænd nok at gøre med at fange Tyveknegte og i det hele udføre de Funktioner, som ere Politiets egentligste og væsentligste, til, at vi ogsaa skulde tage os af, om en eller anden Mand, som ikke har Borgerskab, alligevel sælger denne eller hin Vare. Og det vil formodentlig sige: Vi have saamænd andet at tage Vare paa end at løbe om i Butikkerne og tælle Cigaretter. Det vilde føre til en meget stor Forøgelse af Politiet. Men da dette Resultat formodentlig ligger ganske udenfor det nuværende Sparesystem, vil dette faktisk betyde, at vi enten faa en generende Kontrol, for saa vidt den bliver effektiv, eller, hvad der er sandsynligere, overhovedet slet ingen Kontrol faa.

Jeg vil resumere disse Betragtninger derhen, at for Formue- og Indkomstskattens Vedkommende forekommer det mig, at man fra den høje Regerings Side er gaaet lovlige højt op, og at det neppe vil være muligt at følge den ærede Regering saa langt op, at det for de foreslaaede indirekte Skatters Vedkommende ikke er heldigt, at man slaar ind paa saadanne Afgifter, der som Ølskatten i høj Grad ville genere den indenlandske Produktion, og at man ogsaa der i hvert Fald er gaaet meget for højt op, og endelig, at man maa søge at faa de Millioner, der ville komme til at mangle paa Indkomstskatten og paa disse Produktionsafgifter, tilvejebragte ved midlertidige Forhøjelser af Finanstdatsatser.

Jeg vil sluttelig blot i denne Anledning og i Anledning af et Par Udtalelser af det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Flertallet, rette nogle Bemærk-